

Lämmitä, hämmentyä

Lämmetä, hämmentyä

muuan mies

kuvat: Aapo Rapi

P
R
A
P
O
E
S
I
A

Poesia
Helsinki

Helmi
Levyt

Runot © muuan mies
Kuvat © Aapo Rapi
Kansien suunnittelu ja toteutus
Heidelbergin kohopainokoneella:
O-P.T. R.M. I.P. H.P. M.B.
Kannen kuva: Aapo Rapi
Taitto: Mikko Branders
ISBN: 978-952-305-013-6
Painopaikka: Saarijärven Offset Oy,
Saarijärvi 2014

I

Kuljen syksyn ruskeaa siltaa pitkin
ihmetellen, miten hopeiset kukat
kuin iloiset sanat, kuvien sukat
alkavat tanssin.

ESTETIIKKAA

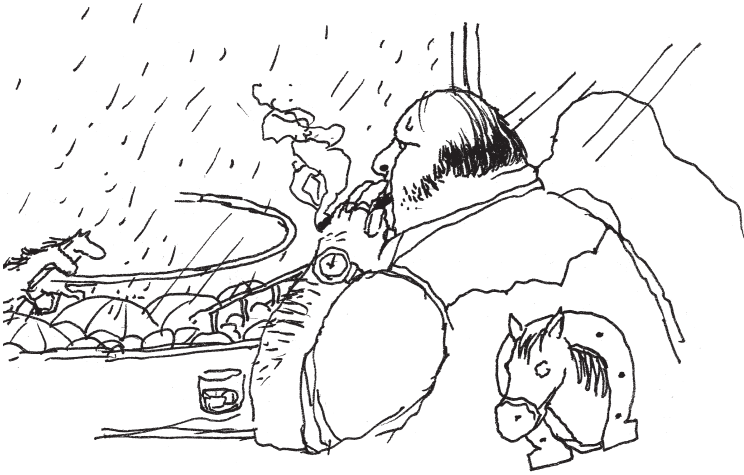
taide syntyy jännitteistä minulla ei ole
muuta hätää kuin nainen
joka pahastui
kun en huomionut häntä
tänään, seurustelumme vuosipäivänä.

Tein kollaasin.
Nainen meni suihkuun.

Tällainen on sellainen
runo, jossa on jännitystä.

Sinä alat lämmetä ja minä
hämmentyä.

Riitelimme.
Minulle ovat iltapäivät tärkeimmät.
Ystävä tulee.
Eroottisilla vertauskuvilla puhuminen
kielletään toistaiseksi.

Join seitsemän kuppia kahvia,
oluen,
ja pullon viiniä.
Join vielä yhden pullon viiniä.
kaksi viikunaa ja yhden taatelin.
Join P. Saarikosken koko tuotannon.
Join toisen oluen.
 Sinut.
Ja sitten vielä muutamia kirjoja.

Hyvä illallinen, punaviini ja
kauniit alusvaatteet kuuluvat yhteen.

Kuutamoinen yö, tähdet ja meri
kuuluvat iskelmiin.

Tule minulle Kuningattareksi
tule valtakunnaksi minun
käy taksimiehiä sääliksi
ei kukaan tilaa taksia ravintolasta kotiin.
Purjeissa on tuulta.
Rakkaus näyttää kuulta.
Kuulla on kasvot ja minä olen sinuun vaipuva.

Jos kaikilla kirjaimilla olisi kasvot,
tästä tulisi iloinen runo.

1

2

II

Michellä oli karmeä loppu,
mutta se oli vasta alkua.

Aamulla muna nousee
horisontin päälle.
Sydämeni jäällä
yhä pimeä

En saa mielestäni
hänen nimeään.
Jos menee metsään,
niin mennään rytinällä.

Ote lipeää.
Perse repeää.
Muuten meno onkin
tosi kepeää.

Teltan pystyttäminen rannalle on kuin purjeen nostamista tuulella.

Näin viisaasti ajattelin eräänä iltana.

Kaljalle on matkaa kolme metriä.

Jos olisin teltassa tuulisella rannalla,
joisin kaljaa.

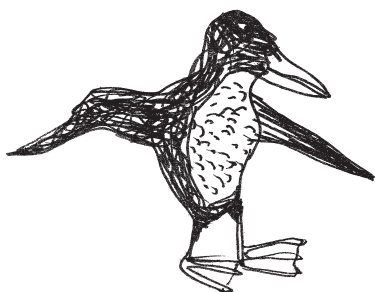
sukat haisevat
juopot haisevat
koirat kusevat
minun kintuille
pitää ryhdistäytyä

Kävin kerran taivaassa
minua ammuttiin
Annoin haastatteluja aiheesta

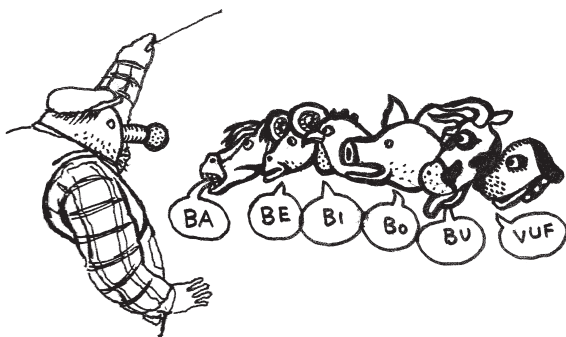

rakkaus ei ole helppoa
paljon helpompaa on runkata
tai istua baarissa

Hei, ja piristää lirauttaa vähän kusta housuun!

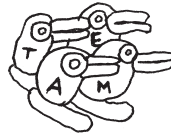
Muuan mies vetää röökiä baarissa.
Mies on yksinäinen.
Musa pauhaa.
Mies heittää jakkaralla fonistia.
Rumpali aloittaa soolon.

jasöuht
jasönin kissa
on pistoksissa
jason on pistokkeessa
jasonin vaimo on pistoolissa
kissa on pistoolissa
joku siivoaa

hoom hjomo jaihg
moaj f joaj
mojoven autioma

epämääräinen ihmisyyys eläimyyys ei haihdu
meistä
milloinkaan

JOS TÄÄ HALAIS SUA

Tää on tietty pelkkää paperii,
musteentuhrua sivuilla.

Mut kuitenkin.

 Jos tää soittais ovikelloo
 seisois siellä kukkapuskan kaa
ja sanois jotain hyvää, rohkaisevaa...
Kampais sun hiukset.

 Mut vain jos sä haluut, tietty.

 Kirjaimet juoksis pitkin jalkapohjii,
 kuin muurahaiset.

 Kama hapertuu.

Otsaan tulee juomuja.

Mut tää vaan halais sua.

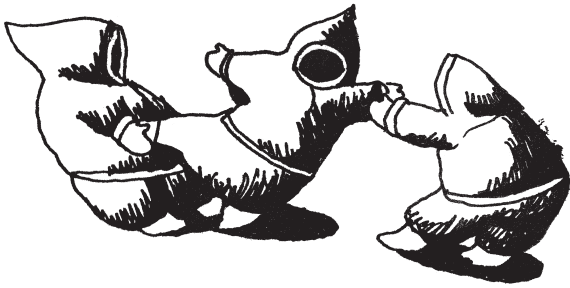
Olli-Pekka etsii kaatopaikalta romuu
 ja rakentaa siitä polkupyöriä.

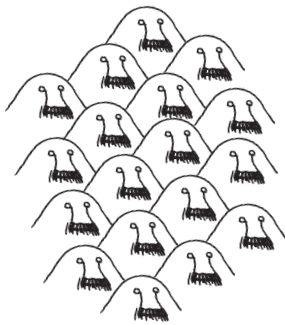
 Mä rakastan sua, enkä tiedä miten se
sanotaan.

sydämiä on
haudattu
hiekan alle
yöllä

III

HATTU

Jos pitäisi syödä hattu,
söisin Saarikosken Gruusialaisen päähineen
viinassa marinoituna.
Silloin minunkin henkeni haisisi,
kuin kuu,
kuin hevonen,
kuin kentaurin kiima.

PIIPPU

Piippu on kämmenen kokoinen saksofoni.
Sen pikimusta vartalo
painaa hellästi poskensa
peukaloa vasten,

ja käsivartensa se ojentaa
kiusoitellakseen huilua
tavoittelevia huulia.

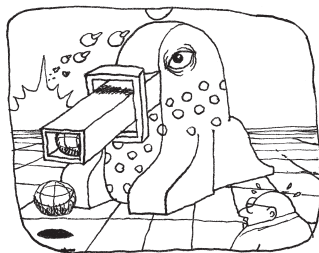
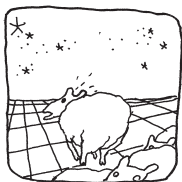
Piippu on mustavalkoisten valokuvien kaunotar.
Tulta ja rommia äänessään se huokaa
karhean laulun.

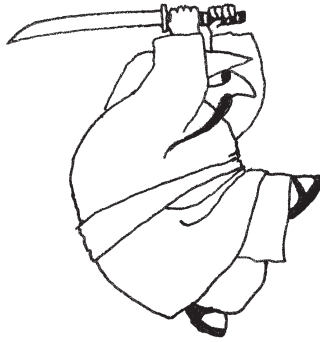
Kuin saksofoni,
joka hengittää veistoksia tuuleen,
on piippu sekä patsas että sen jalusta.

PERVITIINI

Yöryn tuomari Hillilän yksiössä
Syömme mustaa makkaraa

juomme liikaa
puhumme liian vähän
Paasikivi nostetaan pöydälle
Pervitiini ja kumihansikkaat pidetään laukussa

ÖLJYMÄKI

Kristus muuttaa veden viiniksi.
Antikristus muuttaa viinin etikaksi.
Oliiviöljy muuttaa etikan vinegretiksi.

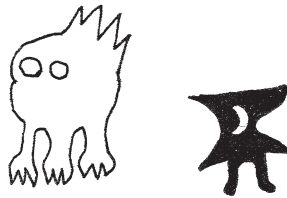
PIPARKAKKUTALO

En tiedä kummasta pidän enemmän:
rakentaa sinua kuin kehtoa,
vai repiä syödä suuhuni
kuin vanha Saturnus.

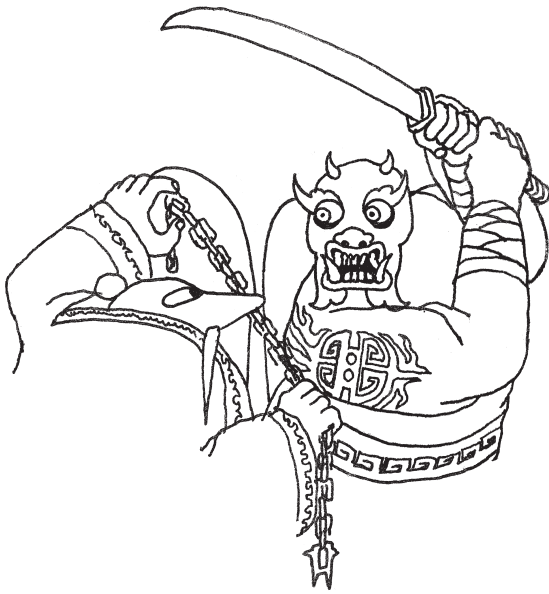
HÖYHEN

Jos olisin höyhen olisin Tiimarin pääsiäispussissa
punainen
Jos olisit kilo raakaa jauhelihaa tekisin sinusta
pihvin
mutta koska olet yksi vitun elefantti
taidan kaivella kivääriäni

IV

Opettaja. Kaikki tiet ovat vieneet harhaan.
Olen köyhempi kuin lähtiessä.

*Kuinka opettaa kovaa sydäntä
sitä särkemättä?*

Peipot pyrähtelevät.
Tuijottajan vaivaa ei palkita.

Jalat erottavat viinin; viini erottaa jaloista.

runous nostaa katseen kirjasta

Jos oppisin väkevän levon.

ALCUNE FORME DI ENERGIA

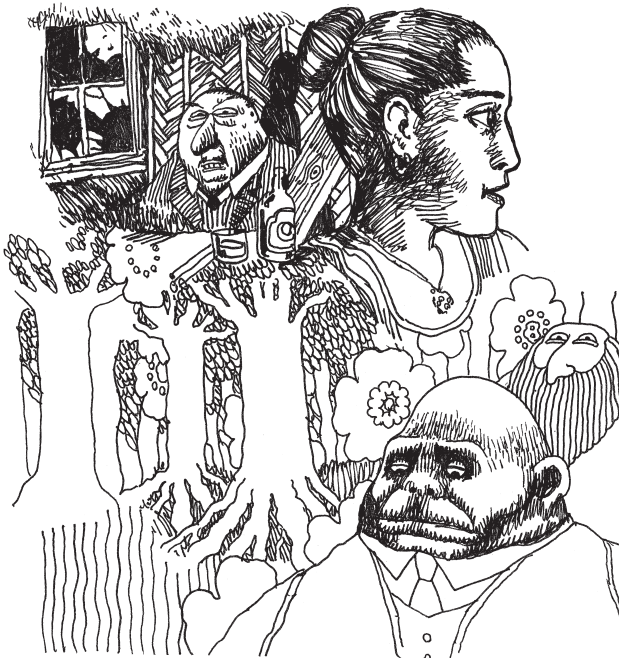
>>> uno <<<<
<<<< due >>>>
>>>> mono <<<<
<<<< stereo >>>>
>>>> monismo <<<<
<<<< dualismo >>>>
>>>> io <<<<
<<<< altro >>>>
>>>>X<<<<
<<<<X>>>>
X
□

INDEX

Osoitin: tuossa ovat jumalat,
tuossa oikeat opettajat.
Niin he leikkasivat etusormeni irti.

V

TYHJYYDESTÄ TULLAAN

Odotellessa vanhaa ystävää
minä viinistä nautin ja juovun!
Jotta juotava riittää, sen huolehdin,
mutta toisista murheista luovun!

Ja me kuljemme kosteilla poluilla
sumun peittämään aamuun asti.
Ja kun turhuudet heittää harteilta,
selkä suoristuu mukavasti!

Ja me polulle heitämme järkemme,
joka vääntää hartiat kieroon.
Ja annamme jalkojen arvata,
ne jo ennalta tuntevat tienoon!

Sillä tyhjyydestä tullaan
ja tyhjyytteen mennään,
mutta matkalla vihellellään!

JATSIA

(Joona Toivaselle)

Punaista

ilmaa. Kaasua, josta
kasvavat pöydät. Savukkeen
savun häilyvään jokeen
häipyvät kasvot, vihreät
sääret. Äänien reiät.
Hopeiset sormet. Vaskiset
Voimat. Pillien viikset.
Soperrus, kutsu. Lihasten
sydän. Elämän siemen.
Kromattu syöksy. Äänien
ilon huutoon huolen vimman opit surun juonet
iskut sakset vasket värin äänen sauhut
suolet ilot pauhuun surun kasvot kuin kuu.
Sävelten kasvot, leukaluu.
Ihmisten kädet ja
iloiset voimat. Aamuyön silmät
häipyvät usvaan kaupungin talot
ja kaupungin valot.

NARRIEN LAULU

Näin parkuu haitari kun palkeet painuvat.
Yöst' yöhön jaamme tumman sävelen.
On lempi häilyvää kuin lanteet keinuvat
Ma onneain vain varkain suutelen.

Näin kirkuu harmonikka ilmaa lempien,
soi yllä askeleiden kaikuvain.
Ja soihtu sammuu - syttyy jälleen empien.
Jos häipyis lumous jäis laulu vain.

Näin hinkuu haitari jo palkeet pihisten,
sen nauravat myös saumat irvien.
On onni häilyvää kuin lempi ihmisten
Kas mitä jää on laulu narrien!

HUMMAUS

Aikaa sitten on lauluni särkynyt,
mutta hurjimmin laulelen nyt:
Omaisuuteni kärryille lastaan.
Lähden ratsulla onnea vastaan.
Sillä toiset tuhlaavat liiastaan.
Minä henkeni kaupalla hummaan.

Yötaivaan takkia tummaa
lentokoneista ommellaan.
Rikkaat lentävät taivaaseen
kiertomatalla onnelaan.
Niin monet tuhlaavat liiastaan,
minä henkeni kaupalla hummaan.

Aikaa sitten on viinini väljähtänyt,
mutta hurjimmin juhlin mä nyt.
Huru-hummani tehtaalle lastaan.
Jatkan jalkaisin onnea vastaan.
Jos toiset laulavat onnestaan,
panen parhaat murheeni vastaan.

PARTITUURIT

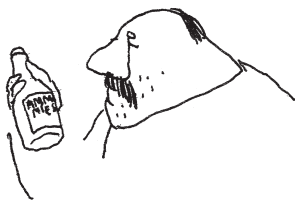
Kun teen laulua,
punon säkeen pari yhteen.
Laahaan niitä perässäni kuin pyydyksiä,
ja kuulostelen mitä nuottiin menee.

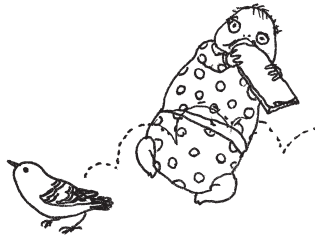
Soitan kavereille ja
kehun, että
näillä pyytää tyttöjä tanssimaan.

Kauppaan parhaat.
Myyn niiden omat sanat takaisin.

Ei

Vain yhtä ja samaa
olen pyrkinyt ilmaisemaan,
mutta kieli aiheeni lamaa,
se ei istu sen maisemaan,
missä kasvavat opit ja aiheet,
minkä tunnetaan ääret ja vaiheet.

Ei - olen hukassa jälleen.
Laulu outo on sepittäjälleen.
Ja aihe vain rinnassa hiertää.
Sen ympäri lauluni kiertää.
Eikä tavoita konsanaan,
jos takerrun on-sanaan.
Ei sitä eilläkään ilmaista voida,
mutta antaa laulun soida!

Se on kevään tulo kaupunkiin.
Se on leikkivän lapsen työtä.

Ja kun linnut heittävät laulun, niin
se on syksyn kaihossa myötä...

Ilmaa vain on hengitys,
vaan sitä ilman elää voi emme.
Ilmaa hennomppaa on rakkaus,
mut' sitä ilman hoipertelemme...

En voi sanoa: nyt se on tässä,
enkä sanoitta saa sanoja pois.
Niinpä voisinkin, niinpä niin,
tätä jatkaa kai ikuisuuksiin!

SISÄLLYS

I

Kuljen syksyn ruskeaa siltaa pitkin	7
Estetiikkaa	8
Lämmetä, hämmentyä	9
Riitelimme	10
Join seitsemän kuppia kahvia	11
Hyvä illallinen	12
Tule minulle Kuningattareksi	13
Jos kaikilla kirjaimilla olisi kasvot	14

II

Miehellä oli karmea loppu	19
Aamulla muna nousee	20
Teltan pystyttäminen rannalle	21
Sukat haisevat	22
Kävin kerran taivaassa	23
Rakkaus ei ole helppoa	26
Hei,	27
Muuan mies	28
Jasöuht	29
Jos tää halais sua	30
Sydämiä on haudattu	31

III

Hattu	35
Piippu	36
Pervitiini	37
Öljymäki	38
Piparkakkutalo	39
Höyhen	40

IV

Opettaja	44
Kuinka opettaa kovaa sydäntä	45
Peipot pyrähtelevät	46
Jalat erottavat viinin	47
Runous nostaa katseen	48
Jos oppisin	49
Alcune forme di energia	50
Index	52

V

Tyhjyydestä tullaan	57
Jatsia	58
Narrien laulu	59
Hummaus	60
Partituurit	61
Ei	62

